УДК 616.89-008.435:376.016-053.5
Тімченко Д.В.[1], Буланов В.А.[2]
[1] студ. гр. УФКСз-315м НУ «Запорізька політехніка»
[2] доц. НУ «Запорізька політехніка»

## ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У КОРЕКЦІЇ ДИСГРАФІЇ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

*Д.В. Тімченко, В.А. Буланов*

Подолання порушень писемного мовлення у молодших школярів є одним із найактуальніших завдань сучасної спеціальної педагогіки та логопедії. Успішність подальшого навчання дитини безпосередньо залежить від своєчасно сформованих навичок письма. В умовах загальної цифровізації освіти та впровадження концепції Нової української школи, традиційні методики потребують адаптації та доповнення інноваційними інструментами. Використання інтерактивних технологій у роботі з дітьми з дисграфією дозволяє створювати оптимальні умови для розвитку звуко-буквеного

аналізу, зорового гнозису та інших вищих психічних функцій, що забезпечують складний акт письма [5].

Дисграфія у молодших школярів характеризується стійкими специфічними порушеннями: замінами та змішуванням графічно чи фонетично подібних літер, порушенням структури слова (пропуски, перестановки складів), а також труднощами у просторовому оформленні тексту на сторінці. Постійні невдачі під час виконання письмових робіт часто призводять до виникнення шкільної тривожності та зниження навчальної мотивації дитини [1].

Корекційна робота з подолання дисграфії є тривалим і комплексним процесом, що реалізується за декількома чітко структурованими етапами: організаційний етап передбачає детальну діагностику стану писемного мовлення дитини. На цій стадії логопед здійснює ретельний аналіз письмових робіт (робочих та контрольних зошитів), виявляє типові специфічні помилки, класифікує їх та визначає вид дисграфії; підготовчий етап спрямований на розвиток базових немовленнєвих та мовленнєвих передумов письма. Тут фахівець працює над вдосконаленням зорово-просторових уявлень, фонематичного сприймання, обсягу слухової та зорової пам'яті, а також дрібної моторики рук; основний етап передбачає безпосередню корекцію специфічних помилок, подолання порушень звуковимови, формування повноцінного мовленнєвого аналізу та синтезу, збагачення словникового запасу. Відбувається кропітка робота з диференціації змішуваних букв та автоматизація правильних графічних навичок; заключний етап полягає у систематизації отриманих знань та перенесенні навичок правильного письма у самостійну навчальну діяльність дитини (написання диктантів, переказів, творів), з обов'язковим формуванням навичок самоконтролю [4].

У сучасних реаліях високоефективним інструментом реалізації завдань на кожному з цих етапів стає цілеспрямоване використання цифрових засобів. Інтерактивні інструменти, що застосовуються в логопедичній практиці, можна умовно поділити на кілька функціональних груп [2, 3]:

1. Платформи для створення інтерактивних вправ (Wordwall, LearningApps, Bamboosle). Вони дозволяють логопеду розробляти індивідуалізовані ігри на конструювання слів, пошук відповідностей між оптичним образом букви та звуком, класифікацію фонем (дзвінкі-глухі, тверді-м'які). Дитина взаємодіє з екраном, сприймаючи завдання як гру, що миттєво активізує її пізнавальний інтерес та розвиває мовленнєвий синтез.

2. Віртуальні онлайн-дошки (Miro, Jamboard, Padlet). Це незамінний інструмент для розвитку просторової орієнтації на площині (що є критично важливим при оптичній дисграфії). На таких дошках логопед разом з учнем може працювати у режимі реального часу: виділяти кольоровими маркерами

орфограми, візуально розділяти речення на слова, переміщувати склади та створювати опорні мнемотаблиці.

3. Мультимедійні презентації та нейротренажери. Спрямовані на розвиток зорового гнозису, концентрації уваги та міжпівкульної взаємодії. Завдяки інструментам анімації фахівець може демонструвати правильний напрямок написання кожного елемента букви, використовувати вправи на візуальне стеження («лабіринти», «зашумлені зображення»), що значно знижує кількість графічних помилок на письмі.

Таким чином, цифрові інструменти не лише оптимізують час на підготовку до занять, але й допомагають дітям долати психологічні бар'єри, пов'язані зі страхом зробити помилку на письмі. Використання інтерактивних технологій дозволяє індивідуалізувати корекційний процес, зробити його більш наочним, динамічним та емоційно привабливим для молодших школярів з дисграфією.

## СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Боднар Н. М. Корекційна робота із запобігання дисграфії в дітей молодшого шкільного віку. *Педагогічний альманах*. 2016. Вип. 30. С. 17–22.

2. Данілавічютє Е. А., Литовченко С. В. Стратегії використання цифрових технологій в умовах інклюзивного та дистанційного навчання. *Особлива дитина: навчання і виховання.* 2020. № 2. С. 34–42.

3. Рібцун Ю. В. Інноваційні та інформаційно-комунікаційні технології в логопедичній практиці. *Актуальні питання корекційної освіти*. 2019. Вип. 13. С. 145–154.

4. Тарасун В. В. Логодидактика: навч. посібник. Київ: Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2014. 244 с.

5. Шеремет М. К. Логопедія: підручник. 3-тє вид., переробл. та допов. Київ: Слово, 2015. 672 с.